

Klokkestrengene i historisk perspektiv

Klokkestrengen var oprindelig en lang smal stang af fx messing, der blev brugt i de velhavendes hjem som en kommunikationsform imellem herskabet og tjenestefolkene. Klokkestrengene var forbundet til en klokke i tjenestefolkenes område, så herskabet kunne trække i strengen og klokken ringede. Tjenestefolkene kunne så høre hvor der var behov for dem. Dette kan man se eksempler på i TV serierne Matador, Downton Abbey og Herskab og tjenestefolk.

I 1830'erne begyndte de broderede klokkestrengene at dukke op som lange smalle stykker stof med sirlige broderier. Disse tidlige broderede klokkestrengene blev syet på bomuldsstramaj med gobelinsting og uldgarn eller glasperler.

I 1880'erne gik klokkestrengen ud af brug, da der ikke længere var brug for denne form for kommunikation imellem herskab og tjenestefolk.

Dette var dog ikke enden på klokkestrengen. I 1950'erne og op i 1970'erne kom klokkestrengen igen på mode. Nu blev den brugt som dekoration med budskaber om særlige lejligheder, mærkedage og fortællinger. Det var også i denne periode de små klokkestrengene med lejlighedsmotiver blev populære.

I denne periode blev klokkestrengene broderet med korssting på hør eller aida.

Der var mange forskellige motiver, blandt andet mærkedage, dyr, blomster, træer, steder og seværdigheder, historiske nedslag og motiver til højtidere. Derudover var der ofte korte tekster på med relevante budskaber.

I dag ses klokkestrengen igen og nu i nye klæder. Det frie hånd- og maskinbroderi har fundet sin vej ind i denne traditionelle form. Nu er mulighederne uendelige. Sting, materialer og farver kan nu sættes sammen til tekster og motiver på utallige måder. Det er kun fremtiden, som vil vise hvor det bærer hen for klokkestrengen.

